

CELEBRACIJA I LITURGIJSKO RUHO

Sve više stiže pitanja: Da li je dozvoljeno celebrirati misu bez liturgijskog ruha, odnosno sa samom štolom stavljenom preko talara, habita ili civilnog odijela?

Motivi su tih traženja u najviše slučajeva praktične naravi, osobito u slučaju putovanja, hodočašća, izleta, kampovanja. Također se navode i motivi druge naravi, npr. zbog većeg izjednačenja s okolinom, kad tvornički kapelani celebriraju u tvornicama u radničkom odijelu ili kad celebriraju među mladim alpinistima u sportskom odijelu.

I pita se koje je mišljenje Kongregacije za bogoštovlje o toj stvari.

Na to nije teško odgovoriti kad se ima u vidu ono što određuju propisi koji su izišli u ovim godinama liturgijske obnove.

Na prvom je mjestu Opća uredba Rimskog misala. Br. 297 veli: »Raznolikost službi u bogoštovlju na izvanjski način očituje se raznolikošću svetih odjeća. One moraju stoga biti znakom službe koja je svakom poslužniku vlastita. Ta sveta odjeća treba da u isti čas doprinosi i uresu samog bogoštovnog čina.« U slijedećem br. 298. se veli: »Sveta odjeća zajednička svim poslužnicima kojega mu drago stupnja jest abla,« a u br. 299. se propisuje: »Vlastito odijelo svećenika služitelja u misi i drugim svetim činima koji su izravno povezani s misom jest misnica.«

Te odredbe, koje su potpuno u skladu s tradicijom i koje je obnavljaju u pojedinostima, praktično su temelji propisima drugih dokumenata koji govore o ovom predmetu.

Tako npr. »Uputa o misi za pojedine grupe« (br. 11) jednostavno se poziva na tekst Rimskog misala koji smo upravo naveli. Isti je tekst citirala i »Treća uputa« (br. 8 c) te nadodaje: »Ne odobrava se zloupotreba koncelebriranja ili celebriranja stavljajući štolu preko redovničkog habita, svećeničkog talara ili civilnog odijela. Nije dozvoljeno ni obavljanje drugih svetih čina, npr. polagati ruke na ređenike, dijeliti sakramente ili davati blagoslove, stavivši samo štolu povrh civilnog odijela«.

Taj propis Sv. kongregacija za bogoštovlje nikada nije opozvala, niti namjerava opozvati, ni u odredbama općeg karaktera, ni u partukularnim indultima.

Razlog je jednostavan, ono naime što je navela Opća uredba: Kod obavljanja svetih čina pojedini se redovi razlikuju po liturgijskom ruhu i sveto od profanoga. Osim toga, zajednica hoće da se prema njoj ima obzir i želi shvatiti, također i preko osjetila, značenje obreda i ući u misterij.

Da bi se upravo na putovanjima i selenjima olakotila upotreba svetog ruha uvedena je tzv. »casula sine alba« (misnica bez albe). To je u stvari savršena misnica koja je potpuno zatvorena sve do peta sa što-

lom na izvanjskoj strani. Kad se upotrebljava takva misnica, nije potrebna alba. Takva misnica može biti uvijek iste boje, dok štola koja se mijenja može biti boje dana. Kad se to ruho složi, može lijepo stati u kovčežić. Međutim, njegova je upotreba predviđena samo za slučajeve nužde koje mora odobriti Biskupska konferencija pojedinih zemalja. Postoje i točni propisi koji uređuju upotrebu toga ruha (usp. »Notitae« 81 (1973) 96 sl.).

Sv. Pio X. je pisao: Moliti u sjaju! To se više odnosilo na pjevanje. Ali to vrijedi i za svako slavlje. Sveto ruho je jedan od važnijih elemenata koji ujedno i sakraliziraju.

Svi ritualni elementi koje je propisala kompetentna vlast moraju se čuvati i poštivati, jer se svaki razgovor zajednice s Bogom odvija preko njezinih kvalificiranih službenika u okviru dostojanstva i svečanosti, što nadilazi previše zemaljske navike redovitog života.

ANNIBALE BUGNINI
naslovni nadbiskup
Dioklecijane

»Notitae« 97 (1974) 306—307.

DIJELJENJE PRIČESTI

Ponegdje se uvodi običaj da oni koji se pričešćuju vlastitom rukom uzimaju sv. hostiju iz ciborija, odnosno s patene, ili kalež s presv. Krvlju, kao što to čini svećenik ili drugi zakoniti djelitelj pričesti.

Pita se: Da li je to dozvoljeno?

Odgovor: Nipošto.

Razlog: Prikladnije i dostojnije se izražava ono što je Isus učinio na Posljednjoj večeri kad svećenik pričesnicima daje sv. Tajne. Evandelisti naime govore:

Mt 26, 26 — »Uze Isus kruh, ... i *dade* ga učenicima ... «

27 — »Zatim *uze* kalež ... i *dade* im ga ... «

Mk 14, 22 — »Uze Isus kruh, ... razlomi ga pa im ga *dade* ... «

23 — »Zatim *uze* kalež ... pa im ga *dade*.«

Lk 22, 19 — »Uze kruh, ... razlomi ga pa im ga *dade* ... «

20 — »Isto tako i kalež.«

U skladu s tim novi obred »Svete pričesti i štovanje Euharistijskog otajstva izvan mise« (Sv. kongr. za bogoštovlje 21. lipnja 1973.) određuje: »Svetu pričest mora dijeliti ovlašteni službenik. On će česticu posvećenog kruha pričesniku pokazati i dati ... « (br. 21).